

ÂM THU .

Gió thu lay động hồn phiêu bạt
Gửi áng mây hồng vương tóc em
Thu mù khơi ai khóc sầu cổ lỵ
Năm ngón tay gầy vuốt mắt buông xuôi
Hồn tím biếc môi hôn nồng giá lạnh
Nắng chập chờn nhuộm mi ướt rong rêu
Thương giùm tôi hỏi người yêu muôn kiếp
Đá nát vàng tim rung dấu tiếc thương
Cõi xa xăm sao hồn người lạc lõng
Thu về đây vẫn hơi ấm tình người
Gác trọ năm xưa em ôm sầu tiếc nuối
Hãy thứ tha một giây phút đại khờ
Góc trời đây ai giăng sầu tận núi
Nhớ hương em như nắng nhuộm trời thu
Sao thu về mà hồn ai đau buốt
Phút cắt chia có gian dối gì nhau
Bởi vì yêu nên mong trời bắt tội
Đọa đày ta tận đáy ngục âm u
Hồn tiêu tan thân xác cháy tro tàn

Chỉ còn lại tim yêu người hóa ngọc .

PHAN NGHĨA .